

ԶՆՆ ԵԶՅԳ

ՓԱՐՈՋ ՍՈՒՐԲ ԽԱԶԻՆ Ե. ԱՒՈՒՐՆ

Սուրբ Խաչ գաւրութիւն անպարտելի, փառակից Հաւր և Հոգոյ Որդւոյն միածնի, կենաց պատճառ մարդկան փրկութեան, ի Լիբանանէ ձաղկ մի քառակերպեցար ի հաստաց կոփողաց ի բարուրս մահու անմահին, եղեր փրկագործողին վերնդունակ, հաստողին ըզքէր յանէից եղեալ կախեցելոյն ըզքէն քարեխալւսեալ վասըն մեր խաչեցելոյդ Աստուծոյ, պապչեմք:

Տեսնիլ անճառելի ուղէչ մի ի տընգոց երկնայնոց և ըսգայնոց սըխրալի, անպատուս բարին ի քարոյն նախկի գոյացեալ, ի համասփիւ լուսոյն արփիդ արփիպցեալ, անդ խորհուրդ խորհողին աստանաւր յալտնեխալ, բանին քարծաւդ հոգեր ի քառութիւն պատարագի, զենարան գառինն Աստուծոյ անմահի և մահացելոյն իւրով կամու և հաճութեամբ Հաւր և Հոգոյն. բարեխաւսեա...

Երջանկի մարգարէին Մովսէսի գուշակեալ ըզքէր ի վաղուեան ազգին ջահատու, առաջնորդ լուսափայլ հարսիւ, լոյս բնութեան անմիջելի, որպէս քարակերպար զլմատաշ լեռաններման ձուկեցի, պարխազ չըրջանապըտոյտ հուր անկիզելի միշտ էին էացելոյ, առաջապահեստ զաշտայտակ ծաղկացըն սաղարթելի, գերապայծառ սիւն ամպիզէն աւաւոր անացուցացըն սրազէն կառուց քիւրախորտ խըմբաւք ճալթմամբ լարեալցն, խորասոյղ ռահին ռահակից մերձ յանկրոպային սեռ աւազային խաւարամած անզընդային, իսկ ի քեզ ապաւինիւցս յոյս ապաստանի, չաւիդ երկնանքման յանմահ բարին ի քաղցրահամ մանանայն. բարեխաւսեա...

Փոխանակ Յայելի ցից ընդ ծամելիսն եղեր կարթ ի քիմսըն յարկնակ Բելիարա ապըստամբին ի խորանսըն Լիարայելի, տինա սարեկա ծառոյն զենեալ գառն անգնելի փրկագործաւդ, եղջիրափակ կառուցմամբ, ի ճիւղսըն կառակերպողալ վերամբարձ դիտանի, իւր առաստանակաւք ի ստեղըն սեւեռեալ մածմամբ անփախելի անհայր և

անմայր պատարագին, խոյանքման խըմբագործաւդ ի քեզ ընձիւղեալ, ի զգալի տնաւրէնութիւն փրկչագործ գաւրութեամբ, բարեխաւսեա...

Անըսկըգրանն սկիզբն եղեալ ստաղանըշան յեթերըն խորանարդ, յարալըշագործ ստեղծմանն քոյին գոյացեալ անծայրի ժամանակաւ, կերպիւ կերպառեալ պարունակի խորհուրդ անեղին, եւթնալոյս ճառագայթ և ոսկի աշտանակ կոչէր ըզքէր մարգարէն, քառակերպեալ սերովրէ անվայրափակ միջնաշաւիդ բարբիտն բազմաւրինակ շինողին խմստուութեամբ, տունկ տընկեալ ի գագաթն Ազամայ. բարեխաւսեա...

Նոյնանասաստ ջրահեղձոյց յաշխարհահամար կործանման չընչին փայտին, արհեստի ձեռամբ ճարտարեալ, նաւակառոյց ծովին էջ ալեաց ի փրփրագէզ կուտակմանցն յանհանգչելի վըրդովմանցն յանեղրական սահանաբաց յորձանիցն, զաստ ապաւինի կըպրտածեալ հեղուսմամբ թեթեւ ամբարձաթուղս ծագէ ի ծագ յար էլ և ելք արարեալ, չորեքտասնեղքուսթը աւուրքք անտեռանելի սկամբ. բարեխաւսեա...

Նըշան հրաշագործ աւճախած ազգին յակորեան, գաւրութիւն անհարթելի պըղընձի ընթաղրեալ ընդդէմ մարտակցին տխոյանա զընդին անգնելոյ, ի խանուրմըն գոռոզացեալ արջամթիւր [արջնաթոյր?] մեղսաթաւալ ընկճելոց, նիշնըշեալ կարբերքիեան արեամբ տարեւորացն, մըշակաւ և զոպայիւ ի սեմսըն Նըկարագրեալ ցուցանիւր քո գաւրութիւնդ. բարեխաւսեա...

Ով պանծալի գերահրաշ գաւրութիւն միշտ բարեխաւս, ի ծագել քո յարեւելից բոցաշաւիդ եռանդորտ ի թաւթափել տարերց անշընչից, ի գալարուսն երկնից հանդերձ սասեղաւք, ի հալել քրայից արեաշիկագոյն թափանցիկ կիզման, ի կանկնել գիւղացն յառաջիկանն Աքիլի և ի վերջիկանն Ենովքայ, ի թոլլս ամբարձման ուղղագնաց

հողեղինացս ընդ առաջ քո և Տեառն,
յայնժամ և դու լեր աւելնական քո, երկըր-
պագուացս աղաչեմք:

Սոսկալի տիպ միատեսակ երկուց ներ-
հակ բաղմաշաւիղ, ես դու նըշան սեռն և
անապական Աստուծոյ կապաւղին և արծա-
կաւղին, և դարձեալ բարձրագոյն կապաւ-
ղին, յորժամ ծաղկեսցի նըշին և տարա-
ծեսցի կապարն ընդ գալուստ քո յերկնից,
ուր փողագոջ հընչումըն հրեշտակապետին
Պարբրէլի, դու յառաջընթաց և կարապետ
թագաւորին անմահի, յայնժամ յիշեսցես
զհոգիս հանգուցելոց մերոց առաջի ահա-
ւոր քո բեմիդ, աղաչեմք:

Եւ ևս առաւել . . . :

Ձանձինըս մեր . . . :

Քէն հայեմք ամենազաւր Սուրբ
Հոգի, պահպանեա ըզմեզ ընդ հովանեաւ
սորին խաչի ամրածածուկ թեոց, զհայրա-
պետական իշխանութիւն իւզոյն աւծու-
թեամբ յերկարածիդ ամաւք, զեպիսկոպո-
սունըս՝ միանեծան տէրութեամբ աններհակ
զաւանութեամբ, յերիս անձնաւորութիւն
Սուրբ Երրորդութեան և մի տէրութեան,
զգաւըս քահանայից շնորհազարդ կարգաւք
ի փայլուն եկեղեցւոյ, ուղղափառ վար-
դապետութեամբ որդուց նոր Սիրոնի, ըզ-
տէրութիւն իշխանաց քաջամարտիկ քրիս-
տոսանգեաց զաւրաց անյաղթելիք ի պո-
տեհազմի, ըզսեփական ժողովուրդս զաշա-
կերտեալքս սըբբոյն Գրիգորի, ամենայն
ազգաւ և տոմիւ, զանգաւստանըս մեր բե-
րիւ և պըտղալիւր առատութեամբ: Եւ այժմ
ողորմեաց . . . :

Հրատ. Ն. ԵՊՍ. ԾՈՒՎԱԿԱՆ

Ձեռ. Թ. 231



ԿՐՕՆԱ-ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ԱՍՏՈՒԱԾ

ԵՒ ... ԱՐԴԻ ՄԱՐԴԸ



Քարգանաւար մեր ընթերցողներուն կը
նետկայցնենք հետաքրքրական յոդուած մը որ ոչ
միայն մեր օրերուն, այլ յոյր ժամանակնե-
րուն, յորդ մեծոք մարդոց միջերը յուզած է:
Տարակարծութեանց եւ կանխակաշ կար-
ծիքներու ծնիլ չտալու համար ի յաւայտունե-
պատեք կը սեպենք յայտարարել քե, յոյուածին
շուրջ հոնպարտքիւն ունի որոշ վերապա-
հումներ:

ԽՄԲ.

Կարելի է ըսել թէ իմաստասիրական
բոլոր գրութիւնները փորձած են զԱստուած
ճանչնալ, Աստուծոյ էութիւնը հասկնալ՝
մաքով: Սէպտտիկները կը մերժեն ընդու-
նիլ թէ մարդ սեւ բան որոշապէս կրնայ
գիտնալ(*). հետեաբար ոչինչ կրնան ըսել
Աստուծոյ մասին: Անհատապաշտներ միւս
կողմէ կը պնդեն թէ մարդուն ճանաչողու-
թիւնը կը սահմանափակուի իր անձին ծի-
րին մէջ միայն և հետեաբար Աստուծոյ գո-
յութիւնը չ'ապացուցուի: Բայց Աստուծոյ
ինչպէս նաև Անոր կողմէ ստեղծուած նիւ-
թական աշխարհին մասին մեր ծանօթու-
թիւնը ստոյգ է և վաւերական, տրուած
ըլլալով որ Հոովմէացւոց ուղղուած Թուզ-
թին Ա. գլխուն 20րդ համարին մէջ կը
կարդանք. — «Վասնզի գիտութիւնն Աս-
տուծոյ յայտնի է մարդկան, քանզի Աճ
խոյ յայտնեաց նոցա: Զի աներևոյթք նորա
ի սկզբանէ աշխարհի աբարածովքս իմացեալ

(*) Սէպտտականութեան ստորաբաժանում.
Ներսէս. —

ա) Գրառականութիւն

բ) Գրականութիւն

գ) Երեսփոխականութիւն

որ զընդունել թէ առաջադրուած հարցերը ան-
լուծելի են և կամ զանոց կը լուծէ ժխտական
կերպով, մերժելով սեւ գոյութիւն կամ առաք-
կայական իրականութիւն, ընդունելով միայն
երեւոյթները: